

Mgr. Lenka Kovaříková: Leopold II., velkovévoda toskánský, a bonifikace Maremmy (1824-1859)

Univerzita Karlova, Filozofická fakulta, Ústav světových dějin 2017, 321 stran rkp. + přílohy.

Uchazečka se ve své disertační práci, kterou vybudovala na studiu odborné literatury a v menším množství na archivním materiálu (viz níže), zaměřila na analýzu velmi složitého a v českém prostředí opomíjeného problému bonifikace Maremmy za vlády toskánského velkovévody Leopolda II.

Předložená disertační má sice logickou strukturu, na druhé straně se však domnívám, že pasáže věnované životopisu Leopolda II. (s. 14–127) mohly být kratší a více zaměřené na vlastní téma disertace, kapitoly pojednávající o osobnostech spojených s bonifikačními pracemi bych rovněž doporučoval zkrátit. Domnívám se, že méně mohlo být v obou případech více. Za jádro práce považuji kapitoly 2, 4 a 5, kde autorka podrobně a poměrně zdařile analyzuje (dle mého názoru v určitých pasážích až příliš popisně) vlastní bonifikační práce, péči o zdraví a rozvoj zemědělství a průmyslové výroby. Z hlediska zvolené struktury práce tak nelze mít námitky, autorka ji však mohla v úvodu lépe naznačit, resp. představit a odůvodnit. Co rovněž musím zmínit, je dle mého mínění autorčina ne zcela ideální práce se zdroji. V seznamu pramenů a literatury jsou sice uvedeny archivy, ale v poznámkách pod čarou se na ně podle mého názoru odkazuje dost málo, paradoxně nejvíc odkazů jsem našel u Národního archivu v Praze. Odkazů na Archivio di Stato di Firenze i na Archivio di Stato di Grosseto je v celém textu pomálu. Je patrné, že se autorka zaměřila na vydané prameny a na odbornou literaturu.

Při hodnocení předložené disertační práce je potřeba mít na paměti, že téma bonifikace Maremmy za vlády toskánského velkovévody Leopolda II nebylo v této podobě a rozsahu v české historiografii ještě zpracováno. Česká odborná obec ponechává tento fenomén tak trochu logicky téměř na okraji svého zájmu. Lenka Kovaříková se tak pustila do nelehkého tématu, z textu je bezesporu patrné její zaujetí tématem, i když musím dodat, že výsledek vykazuje jisté problematické body. Autorka svou disertační práci založila primárně na analýze vydaných pramenů a odborné literatury, archivní prameny se objevují v mnohem menší míře, než bývá u disertačních prací obvyklé. Pokud jde však o výtky či výhrady k disertační práci, k její struktuře či závěrům, nemám zásadní námitky.

Na závěr musím zmínit určitá pochybení a omyly, jichž se autorka dopustila a které přičítám spíše nepozornosti či nezkušenosti než úmyslu. Prakticky v celém textu je důsledně a špatně používán spojovník místo pomlčky u stránek nebo roků, autorka v úvodu, ale i občas

v samotném textu chybně užívá index poznámky před interpunkčním znaménkem, na s. 39 je nešťastný obrat „po jmenování nového papeže“, poznámky pod čarou vykazují nepřesnosti, opakování citací místo použití tamtéž, např. na s. 131. Občas jsem narazil na věty, jejichž zařazení do textu nechápu, např. na s. 144 (Tato část by se dala uzavřít Tartiniho slovy: “*Nastal čas znovuzrození Maremmy.*”). V seznamu literatury chybí u článků z časopisů a sborníků jejich stránkový rozsah. Celkově tak musím konstatovat, že formální stránka práce vykazuje jisté slabiny.

Předložená disertační práce ve mně zanechala ambivalentní pocity, autorka sice prostudovala množství odborné literatury, ale práce s nevydanými prameny i formální stránka vykazují nedostatky. Jen s výše zmíněnými výhradami tak mohu konstatovat, že předložená disertace splňuje požadavky kladené na podobný typ prací, doporučuji ji k obhajobě a předběžně ji klasifikuji jako *prospěl/a*.

V Plzni, 21. května 2018

doc. PhDr. Lukáš Novotný, Ph.D.

proděkan pro vědu a výzkum

vedoucí Katedry historických věd

Fakulta filozofická Západočeská univerzita v Plzni

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta filozofická
katedra historických věd